

JUSTITISMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 6. maj 2013
Kontor: Sikkerheds- og Forebyg-
gelseskontoret
Sagsbeh.: Jean Elisabeth Hørdum
Sagsnr.: 2013-0037-0038
Dok.: 758901

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 16 (L 161), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 24. april 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karsten Lauritzen (V).

Morten Bødskov

/

Henrik Hjort Elmquist

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 16 (L 161) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren oplyse, om det er korrekt, at parlamenterne i størstedelen af EU-medlemsstaterne har en formel rolle i udpegning eller indstilling af de ikke-parlamentariske organer, der kontrollerer og fører tilsyn med efterretningstjenesterne?”

Svar:

Som bekendt lægges der med L 161 op til at nedsætte et uafhængigt tilsyn til afløsning af Wamberg-udvalget. Det følger af lovforslagets § 16, at tilsynet skal bestå af fem medlemmer, som udpeges af justitsministeren efter forhandling med forsvarsministeren, og at formanden for tilsynet skal være landsdommer og udnævnes efter indstilling fra præsidenterne for Østre og Vestre Landsret.

Af bemærkningerne til bestemmelsen fremgår, at udpegning af tilsynets medlemmer – bortset fra formanden – skal ske efter drøftelse med Folketingets Udvalg vedrørende Efterretningstjenesterne, jf. det samtidigt fremsatte lovforslag til ændring af lov om etablering af et udvalg om forsvarets og politiets efterretningstjenester (L 162).

Justitsministeriet kan i den forbindelse henvise til pkt. 2.8.1 i den kommenterede høringsoversigt vedrørende lovforslaget (L 161), hvoraf fremgår, at ministeriet ikke finder, at det nye tilsyn har en sådan særlig karakter, at dets medlemmer bør udpeges af Folketinget. Det bemærkes i den forbindelse, at det ikke er almindeligt, at Folketinget udpeger medlemmer af administrative klage- og tilsynsorganer.

For så vidt angår andres landes kontrol med deres efterretningstjenester bemærker Justitsministeriet i forlængelse heraf, at man – som anført i punkt 2.1 i den kommenterede høringsoversigt vedrørende L 162 – bør være forsigtig med at sammenligne forskellige landes regler for kontrol og åbenhed med deres efterretningstjenester. Det skyldes, at der er i sagens natur er forskel på, hvilke retlige og faktiske forhold som kontrol- og tilsynsordninger vedrørende efterretningstjenester bygger på i forskellige lande.